

Torre Simon

Tona

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: c. Dr. Bayés, 75
Emplaçament Barri Roqueta
Alçada: 565,25

Coordenades:

Latitud: 41.85823
Longitud: 2.22977
UTM Est (X): 436070
UTM Nord (Y): 4634323

Classificació

Número de fitxa 08283 - 89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme Noucentisme
Segle XX
Any 1918
Autoria de l'element: Francesc Guàrdia i Vial, arquitecte (Barcelona, 1880 - t. 1905 - Barcelona, 1940)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: POUM. Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. VI. Catàleg de béns a protegir. Ed-13 Torre Simón. BCIL Tipus A.
IPEC. Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya.1995-1999.Torre Simón. Tona. Número d'inventari IPEC 901846. 21-4-1998. Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya.
Data aprovació: dc., 20/07/2011 - 12:00
Número inventari IPAC 24437 / IPEC 901846
Generalitat i altres inventaris

Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial - productiu
Titularitat	Privada
Titular:	6246602DG3364N0001XD
Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	ds., 25/05/2024 - 18:49

Descripció

Torre modernista de planta rectangular, amb planta baixa, pis i golfes. La coberta, a quatre vents, és de teula vidriada de dues tonalitats marronoses, i s'estructura amb diferents nivells. El ràfec o la barbacana volada sobre seqüències de permòdols de maó vist amb decoració geomètrica esglaonada. Aquesta combinació de materials contrasta amb la blancor de les façanes, i alhora es combina amb la pedra de les obertures i de la cornisa.

Les façanes presenten una distribució que recorda la tipologia clàssica de les masies de la zona. A les dues façanes laterals s'hi obren dues galeries que comuniquen a dues terrasses superiors, i que combinen arcs de punt rodó i columnes de pedra. Com a detall decoratiu, trobem dos medallons de pedra sota de la cornisa amb un estil que recorda al barroc.

La façana posterior, que dona al carrer Joan Llussà, presenta menys obertures i hi té adossat un cos de planta baixa. També, hi té sobresortint una torre de secció quadrangular i coberta de pavelló, amb un penell al capdamunt que té la funció de parallamps. Aquest cos presenta dos pisos amb obertures de llinda plana i arcs esglaonats.

La façana principal s'obre al carrer Doctor Bayés, i s'hi accedeix a través d'una majestuosa reixa d'entrada treballada amb ferro forjat, i que condueix a través d'una zona enjardinada a l'entrada de l'edifici. A través d'unes escales s'accedeix a la porta principal d'arc de mig punt de pedra. L'eix central a partir del qual s'estructura la façana, queda representat a la planta baixa per un finestral dividit amb columnetes, al capdamunt del qual hi ha un balcó de ferro forjat treballat i una obertura decorada amb columnes d'imitació clàssica jònica, i un medalló amb una escena en baix relleu d'estil barroc. Al pis superior, coincidint amb l'espai sota teulada, una arcuació tanca la composició d'aquest eix. La resta de la façana queda distribuïda a partir d'obertures simètriques que combinen arcs plans i carpanells.

Sense deixar la façana principal, i al costat de llevant, sobresurt una torre prismàtica amb arcuacions al pis superior i una composició decorativa amb una escena de Sant Jordi de rajola vidriada i un emmarcat de pedra d'estil barroc.

Finalment, una tanca amb sòcol de paredat capserrat combinada amb pilars de maó vist i barana de ferro forjat treballat, envolta la finca.

Observacions:

El projecte de la Torre Simon va anar acompanyat d'altres projectes constructius de referència: les torres Llussà, projectades per l'arquitecte Jaume Mestres.

La torre Simón, és l'edifici modernista de referència a Tona, per les seves característiques geomètriques i la seva profusa decoració, que recorda molt a l'estil de Puig i Cadafalch o Domènech i Montaner. Aquest gran conjunt arquitectònic i artístic és clar exemple del moviment modernista, que

es caracteritzava per usar tota mena de formes, composicions de materials i decoracions orgàniques.

Història

Els municipis amb orígens rurals, agrícoles i termals com Tona, van patir una forta transformació entre finals del segle XIX i primera meitat del segle XX. Sobretot, la presència d'aigües mineromedicinals, i després l'arribada del ferrocarril, va propiciar una sèrie de canvis urbanístics i socials que van anar configurant nous eixamples amb una nova planificació urbanística que seguia el concepte de "ciutat jardí". Zones que englobaven illes de cases on s'instal·laren estiuvejants, majoritàriament famílies burgeses.

Quan les aigües del balneari Roqueta foren declarades d'utilitat pública el 12 de desembre de 1895, els seus socis crearen al seu entorn un barri d'estiuieg molt valuós artísticament, conegut amb el nom de El Parque. Així que Francesc Simon, copropietari de l'editorial Montaner i Simon i copropietari del balneari Roqueta, va decidir construir una casa d'estiuieg, i va encarregar el projecte, el 1918, a l'arquitecte Francesc de Paula Guàrdia i Vidal. Les obres duraren fins al 1923, i les portà a terme el constructor Pau Casas i Guiu, del territori (Sant Hipòlit de Voltregà, 1870 -Torelló, 1934).

Francesc Simón i Font morí el dia 17 de maig de 1923, quan la seva esposa tenia 71 anys i coincidint amb l'any en què acabaren les obres de construcció de la casa. La propietat quedà per al gaudi de l'extensa família, que hi anava a passar els estius, a partir de l'agost i fins el setembre. La resta de l'any, la torre estava tancada i el senyor Molina, avi dels que foren gerents del Col·legi Pive, antic Hotel del Parque, s'encarregava del manteniment i la vigilància (COSTA:2005, p. 59).

Durant la Guerra Civil, moltes famílies refugiades provinents de Madrid s'instal·laren a Tona en diverses torres, entre les quals, la torre Simon. També, els carrabiners s'hostatjaren a la plaça Major, al mas Planell, i en diverses torres del barri Roqueta. Sembla ser que aquests foren una font de constants conflictes.

A finals de la dècada dels cinquanta la torre passà als fills dels propietaris, i tres dècades més tard es van vendre. A la dècada dels anys seixanta, la torre es vengué a unes monges de Barcelona, que s'encarregaven de l'*Hospital de Niños*, i varen reconvertir la finca en una residència-hospital, amb pacients infants, que hi passaven els estius.

En aquell moment, Josep Roqueta adquirí la torre, per fer-ne apartaments. Però el projecte no va tenir èxit i la posà en venda. Durant aquest procés, la torre entrà en un estat de deteriorament progressiu, fet que provocà una reacció popular de defensa. Passat un temps, a finals del 1979, s'hi varen celebrar unes Jornades Culturals a iniciativa del jovent de Tona, i s'hi organitzaren una sèrie d'activitats sobre temes relacionats amb les arts. Tot plegat tenia l'objectiu de promoure un casal cultural a la torre Simon.

Finalment, l'any 1980 Josep Roqueta es venia la torre a Joan Ros, que la va convertir en residència segmentada en apartaments, i amb les corresponents rehabilitacions i restauracions. Però l'any 1999, es va torna a vendre la torre a Jordi Verdager i Montse González, responsables del restaurant La Ferreria, per convertir-la en un hotel i restaurant (COSTA:2005, p. 57-69).

Bibliografia

AA.DD (1905) Asociación de Arquitectos de Cataluña. Anuario 1905. Barcelona B. Guitart Trulls. Pàgines 395.

COSTA, Marc (2006) "La torre Simon de Tona. Una joia de l'arquitectura modernista". Fundació Col·legi de Sant Miquel dels Sants - Editorial Diac, Vic.

GUÀRDIA i VIDAL, F. (1924) *Lluís Domènech i Montaner (nota necrològica)* a Anuario 1924, Asociación de Arquitectos de Cataluña. Barcelona B. Guitart Trulls. Pàgines 117.

LACUESTA, R.; PANYELLA, V.; PUIGVERT, J. M. (et alii) Mapa d'Arquitectura i Paisatge Urbà Noucentistes. Raquel Lacuesta Contreras - Joaquim M. Puigvert i Solà - Mercè Vidal i Jansà, 2014 - 2020.

LACUESTA, R.; GONZÁLEZ TORAN, X. (2007) Modernisme a l'entorn de Barcelona: arquitectura i paisatge. Librería Montgiber. Diputació de Barcelona.

LLEOPART, Amadeu.(2006) Retalls del passat per conèixer millor Tona. Ajuntament de Tona.

PADRÓS, Carles.; PUIGFERRAT, Carles. (2011). Tona. Recull gràfic 1890 - 1978. L'Abans. Editorial Efadós. Pàgines 237-241.

PLADEVALL, Antoni (1990). Tona, mil cent anys d'història, Col·lecció L'entorn 16, Ajuntament de Tona / Eumo, Tona, Editorial, Vic.

PUIGFERRAT I OLIVA, Carles. (2000) La febre de l'aigua. Llibre de Tona, Sant Jordi 2000. Tona. Ajuntament de Tona.

PUIGFERRAT I OLIVA, Carles. (2000) La febre de l'aigua. Llibre de Tona, Sant Jordi 2000. Tona. Ajuntament de Tona.

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya .](#)

[Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya .](#)

Enllaços d'interès:

[Arquitectura Catalana](#)

[Mapa d'Arquitectura i Paisatge Urbà](#)

[Restaurant Torre Simon](#)

[Llibre de Tona \(2005\)](#)

